

Sang ved Herr *Lauritz Eckardt's* og Fröken *Josephine Thorberg's* Bryllup den 17de Juni 1863

Hvor *Holger Danske* boer paa Sundets Hjørne,
Der gik en lille Dreng med Tankeblík,
I Stuen og bag Kystens hvide Tjørne
Historier og Eventyr han fik.
Han kjendte *Tycho Brahe*, saae jo Øen
Med Stjerneborgén, hans *Urania*;
For Drengens Tanke, svømmende paa Søén,
Alt det Fortalte løftede sig da.
Han blev Student, men Sangfugl af Naturen,
Svang han sig ind i Kunstens Helligdom;
Fata morgana lyste da fra Muren,
Med Havfru-Blik *Urania* der kom
I »*Tycho Brahes Ungdom*«; Scenen bragte
Lyslevende hans Barndoms Drømme-Syn,
Han saae sin Brud, hans Genius det sagde,
Og Altrets Ild blev tændt ved Øiets Lyn.
God Søn Du var, og det vil hun Dig lønne,
Hun som er heel din første Kjærlighed,
Hun Scenens Datter, Qvinden, hun den Skjønne!
En Rigdom er i Kjærlighed lagt ned.
I dele Livets Prøvelse og Lykke,
I Kjærlighed sig Livet folde ud,
I Kjærlighed er godt at boe og bygge;
Vor Sang Henfarne synge med hos Gud.